

احكام عدليه

NOMIKOI KANONES

ΗΤΟΙ

ΑΣΤΥΚΟΣ ΚΩΔΗΞ,

ΜΕΤΑΦΡΑΣΘΕΙΣ ΕΚ ΤΟΥ ΤΟΥΡΚΙΚΟΥ

ΥΠΟ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ Ι. ΦΩΤΙΑΔΟΥ

ΚΑΙ

ΙΩΑΝΝΟΥ Β'ΘΥΝΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΑΔΕΙΑ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΜΕΤΑ ΣΧΟΛΙΩΝ, ΕΡΜΗΝΕΙΩΝ ΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ
ΕΠΙ ΤΟΥ ΚΕΙΜΕΝΟΥ.

~~~~~
ΒΙΒΛΙΟΝ Ε΄.

(کتاب الزهن)

ΠΕΡΙ ΕΝΕΧΥΡΟΥ.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,

1 8 7 3.

ΤΥΠΟΣ Ι. Α. ΒΡΕΤΟΥ.

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ

ΤΟΥ ΟΙΚΤΙΡΜΟΝΟΣ ΚΑΙ ΕΛΕΗΜΟΝΟΣ ΘΕΟΥ.

ΑΥΤΟΚΡΑΤΟΡΙΚΟΝ ΑΥΤΟΓΡΑΦΟΝ.

ΕΝΕΡΓΕΙΣΘΩ ΚΑΤΑ ΤΟ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ.

ΒΙΒΛΙΟΝ Ε΄.

ΠΡΑΓΜΑΤΕΥΕΤΑΙ ΠΕΡΙ ΕΝΕΧΥΡΟΥ (رهن REXIN.)

(Σύγκειται ἐξ ἑνὸς προλόγου καὶ τεσσάρων τίτλων).

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

ΕΞΗΓΗΣΙΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΤΙΝΩΝ ΟΡΩΝ ΑΠΑΝΤΩΜΕΝΩΝ
ΕΝ ΤΩ ΒΙΒΛΙΩ ΤΟΥΤΩ.

"Αρθρ. 701ον. رهن Réchin = Ἐνεχυρίασις εἶναι τὸ θέτειν ὑπὸ τὴν κατοχὴν τινος πραγμά τι ἀπέναντι ἀπαιτήσεώς τινος, ὥστε ἐν ἀνάγκῃ νὰ ἐξοφληθῇ ἡ ἀπαιτήσις αὕτη ἐκ τοῦ πράγματος ἐκείνου.

Τὸ πρᾶγμα λέγεται ἐνέχυρον (رهن réchin) καὶ ἐνεχυριασμένον (مرهون μερχούν).

"Αρθρ. 702ον. ارتهان Ἰρτιχάν = λαμβάνειν ἐνέχυρον.

"Αρθρ. 703ον. رادن Ραχίν = Ὁ ἐνεχυριαστής· ὁ ἐνεχυριάζων τὸ ἴδιον πρᾶγμα.

"Αρθρ. 704ον. مرآجن Μούρτεχίν = Ἐνεχυροῦχος· ὁ λαμβάνων τι ὡς ἐνέχυρον.

"Αρθρ. 705ον. عدل Ἀδιλ = Μεσεγγυοῦχος· εἶναι ἐκεῖνος, εἰς ὃν τὰ δύο συμβαλλόμενα μέρη ἐμπιστεύονται τὸ ἐνέχυρον.

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΠΕΡΙ ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΕΝΕΧΥΡΙΑΣΕΩΣ
(ΔΙΑΙΡΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΡΙΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΗΣ ΕΝΕΧΥΡΙΑΣΕΩΣ.

"Άρθρ. 706ον. Ἡ ἐνεχυρίασις συνίσταται διὰ τῆς προτάσεως καὶ παραδοχῆς τῶν συμβαλλομένων (إيجاب وقبول ἰδὲ ἀπὸ ἐκατόν). Δὲν θεωρεῖται ὅμως τελεία, οὔτε ὑποχρεωτικῶς ἐκτελεστή καὶ ἀμετάκλητος πρὸ τῆς παραλαβῆς.

"Ὅθεν ὁ ἐνεχυριαστὴς δύναται νὰ ἀναχωρήτῃ ἀπὸ τῆς ἐνεχυρίασεως πρὶν ἢ παραδώσῃ τὸ πρᾶγμα.

"Άρθρ. 707ον. Ἡ πρότασις καὶ παραδοχὴ ἐκφράζεται διὰ τῶν λέξεων: σοὶ ἔδωκα τοῦτο ὡς ἐνέχυρον ἀπέναντι τοῦ πρὸς σὲ χρέους μου, παρὰ τοῦ ἐνεχυριαστοῦ καὶ τῶν λέξεων: ἐδέχθην αὐτὸ, ἢ συνήνεσα παρὰ τοῦ ἐνεχυρούχου, ἢ καὶ δι' ἄλλων τῆν αὐτῆν ἔννοιαν ἐκφραζουσῶν φράσεων.

Δὲν εἶναι δηλαδὴ ἀπαραίτητος ἀνάγκη νὰ προφερθῇ ἡ λέξις: ἐνέχυρον.

Π. χ. "Ὅταν ὁ ἀγοραστὴς ἀγοράσῃ τι παρὰ τοῦ ἐμπόρου παραδῶσῃ αὐτῷ ἕτερον πρᾶγμα λέγων: κράτησον αὐτὸ μὲχρις οὔ σοὶ φέρω τὰ χρήματα, τὸ παραδοθὲν εἰς τὸν ἔμπορον πρᾶγμα θεωρεῖται ὡς ἐνέχυρον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΠΡΟΣΟΝΤΑ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕΝΑ ΔΙΑ ΤΗΝ ΝΟΜΙΜΟΝ ΣΥΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΕΝΕΧΥΡΙΑΣΕΩΣ.

Ἄρθρ. 708ον. Ἀμφότεροι οἱ συνομολογοῦντες τὴν ἐνεχυρίασιν πρέπει νὰ ᾖναι ἐχέφρονες.

Δὲν ἀπαιτεῖται ὅμως νὰ ᾖναι καὶ ἐνήλικες.

Ἐπομένως ὁ ἀνεπτυγμένῃ ἔχων τὴν κρίσιν ἀνηλιξ (سيخية) σαπίι μούμειγιζ) ἐγκύριως δίδει καὶ λαμβάνει ἐνέχυρον.

Ἄρθρ. 709ον. Τὸ ἐνέχυρον πρέπει νὰ ᾖναι πρᾶγμα δυνάμενον νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀντικείμενον πωλήσεως.

Ὅθεν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ καθ' ἣν στιγμὴν ἐνεχυριάζεται, νὰ ᾖναι ἐντὸς συναλλαγῆς, ἥτοι πρᾶγμα οὕτινος ἢ χορήτις δὲν ἀπαγορεύεται ὑπὸ τοῦ νόμου (موتعة مال مآلي مۇتعاكبىم) καὶ τοῦ ὁποίου ἡ παράδοσις εἶναι δυνατή.

Ἄρθρ. 710ον. Τὸ δι' ὃ δίδεται τὸ ἐνέχυρον πρέπει νὰ ᾖναι πρᾶγμα ἐξ οὗ πηγάζει ἐνοχή.

Ὅθεν ἐπιτρέπεται τὸ λαμβάνειν ἐνέχυρον ἀπέναντι ἀρπαγέντος ἢ δυναστικῶς κατακρατουμένου πράγματος.

Δὲν ἰσχύει ὅμως τὸ ἐνέχυρον, ὅπερ ἐλήρθῃ ἀπέναντι παρακαταθήκης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ΄.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΝΑΠΟΣΠΑΣΤΩΝ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΜΑΤΩΝ (زوائد متصله) ΖΕΒΑΙΔΙ ΜΟΥΤΤΑΣΗΛΕ) ΤΟΥ ΕΝΕΧΥΡΟΥ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΛΛΑΓΗΣ ΚΑΙ ΑΓΕΗΣΕΩΣ ΑΥΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΣΥΣΤΑΣΙΝ ΤΗΣ ΕΝΕΧΥΡΙΑΣΕΩΣ.

Ἄρθρ. 711ον. Πάντα τὰ ἐμπεριεχόμενα πρᾶγματός τινος (مشمولات) μούστειμιλάτ) τὰ ὁποῖα καὶ ἄνευ εἰδικῆς συμφωνίας ἀκολουθοῦσιν

αὐτῶ ἐν τῇ πωλήσει συνέπονται αὐτῶ καὶ ἐν τῇ ἐνεχυριάσει· ὅθεν κατὰ τὴν ἐνεχυρίασιν γῆς συνενεχυρίζονται καὶ τὰ ἐπ' αὐτῆς δένδρα καὶ φυτὰ μετὰ τοῦ καρποῦ αὐτῶν, ἂν καὶ δὲν ἐγένετο εἰδικὴ περὶ αὐτῶν μνεία κατὰ τὴν συνομολόγησιν τοῦ συναλλάγματος τῆς ἐνεχυριάσεως.

Ἄρθρ. 712ον. Δύναται νὰ ἀνταλλάξῃ τις τὸ ἐνέχυρον δι' ἄλλου.

Π. χ. Ἐὰν ὁ χρεώστης ἀντὶ ὠρολογίου, ὅπερ εἶχεν ἐνεχυριασμένον ἀπέναντι τοῦ χρέους του προσφέρῃ εἰς τὸν δανειστὴν ξίφος καὶ ὁ δανειστὴς συγκατατεθεὶς εἰς τὴν ἀλλαγὴν ταύτην κρατήσῃ τὸ ξίφος καὶ ἀποδώσῃ εἰς τὸν ὀφειλέτην τὸ ὠρολόγιον, ὡς ἐνέχυρον διὰ τὸ χρέος θεωρεῖται τὸ εἰς χεῖρας τοῦ δανειστοῦ μετὰ ξίφος.

Ἄρθρ. 713ον. Ὁ ὀφειλέτης δύναται μετὰ τὴν σύστασιν τῆς ἐνεχυριάσεως νὰ αὐξήσῃ τὸ ἐνέχυρον, ἥτοι νὰ προσθέσῃ καὶ ἄλλο τι εἰς αὐτό.

Δηλαδή ἐὰν, τῆς ἐνεχυριάσεως ὑφισταμένης, ὁ ὀφειλέτης προσθέσῃ καὶ ἄλλο τι πρᾶγμα εἰς τὸ προηγουμένως δοθὲν ἐνέχυρον, ἢ προσθήκῃ αὕτη ἰσχύει θεωρουμένη ὡς ἀναπόσπαστον μέρος τῆς κυρίας πράξεως τῆς ἐνεχυριάσεως· ἦτοι τὰ δύο πράγματα θεωροῦνται ἀμφοτέρω ὁμοῦ ὡς ἐνέχυρον ἀπέναντι τοῦ καθ' ἣν ὥραν ἐγένετο ἡ προσθήκη ὑφισταμένου χρέους.

Ἄρθρ. 714ον. Ἐὰν ὁ ἐνεχυροῦχος ἢ ἐνυπόθηκος δανειστὴς αὐξήσῃ τὸ δάνειον ἀρκούμενος εἰς τὸ ἐν χερσὶν αὐτοῦ εὐρισκόμενον ἐνέχυρον, ἢ αὐξήσῃς αὕτη εἶναι ἔγκυρος.

Π. χ. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης 1,000 γροσίων, ὅστις ἔδωκεν ἀπέναντι αὐτῶν ὡς ἐνέχυρον ὠρολόγιον ἀξίας 2,000 γροσίων ζητήσῃ καὶ λάβῃ ἕτερα πεντακόσια γρόσια παρὰ τοῦ δανειστοῦ αὐτοῦ, ἐπὶ συμφωνίᾳ ὅπως τὸ αὐτὸ ὠρολόγιον χρησιμεύσῃ ὡς ἐνέχυρον καὶ τῶν πεντακοσίων τούτων γροσίων, ἢ πράξις εἶναι ἔγκυρος καὶ τὸ ὠρολόγιον θεωρεῖται ὡς ἐνεχυριασμένον διὰ 1,500 γρόσια.

Ἄρθρ. 715ον. Τὰ προσαυξήματα τοῦ ἐνεχύρου, ἦτοι τὰ καθ' ἃ τοῦτο αὐξάνει ἐν τῷ μεταξῷ, θεωροῦνται καὶ ταῦτα ὡς συνενεχυριασμένα μετ' αὐτοῦ.

ΤΙΤΛΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΩΝ.

"Αρθρ. 716ον. Μόνη ή θέλησις του δανειστοῦ ἀρκεί πρὸς ἀκῦρωσιν τῆς ἐνεχυρίσεως.

"Αρθρ. 717ον. Ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως του δανειστοῦ ὁ ὀφειλῆτης δὲν δύναται ν' ἀκυρώσῃ τὴν ἐνεχυρίασιν.

"Αρθρ. 718ον. Ὁ ὀφειλέτης καὶ ὁ δανειστής κοινῇ γνώμῃ ἀκυροῦσι τὴν ἐνεχυρίασιν. Ἄλλ' ὁ δανειστής δύναται νὰ παρακατάσῃ τὸ πρᾶγμα μέχρις οὗ πληρωθῇ τὰ χρήματα, ἀπέναντι τῶν ὁποίων εἶχε δοθῆ αὐτῷ ὡς ἐνέχυρον.

"Αρθρ. 719ον. Ἐπιτρέπεται νὰ δώσῃ ὁ ἐγγυηθεὶς παρά τινος (ὀφειλέτης) ἐνέχυρον εἰς τὸν ἐγγυητὴν αὐτοῦ.

"Αρθρ. 720ον. Ἐπιτρέπεται δύο δανεισταὶ ἐνὸς ὀφειλέτου νὰ λάβωσιν ἐν καιρῷ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα ὡς ἐνέχυρον ἀπέναντι τῶν ἀπαιτήσεων των, εἴτε εἶναι συνέταιροι, εἴτε οὐχί.

Τὸ δὲ πρᾶγμα τοῦτο θεωρεῖται ὡς ἐνέχυρον ἀμφοτέρων τῶν δανείων.

"Αρθρ. 721ον. Ἐπιτρέπεται ὁ δανειστής δύο διαφόρων ὀφειλετῶν νὰ λάβῃ ἐν καιρῷ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα δι' ἀμφοτέρας τὰς ἀπαιτήσεις του.

Τὸ δὲ πρᾶγμα τοῦτο θεωρεῖται ὡς ἐνέχυρον ἀπέναντι ἀμφοτέρων τῶν δανείων.

ΤΙΤΛΟΣ ΤΡΙΤΟΣ.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΝΕΧΥΡΙΑΣΜΕΝΟΥ ΕΙΤΕ ΕΝΕΧΥΡΟΥ (مرهون
ΜΕΡΧΟΥΝ). (ΔΙΑΙΡΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΔΥΟ ΚΕΦΑΛΑΙΑ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΒΑΡΩΝ ΚΑΙ ΕΞΟΔΩΝ ΤΟΥ ΕΝΕΧΥΡΟΥ.

*Άρθρ. 722ον. Τὸ ἐνέχυρον ὀφείλει ἵνα φυλάττη αὐτὸς ὁ δανει-
στὴς, ἢ νὰ ἐμπιστευθῇ τὴν φύλαξιν αὐτοῦ εἰς ἄνθρωπον τῆς ἐμπιστο-
σύνης του, οἷοί εἰσι τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας του, οἱ συνέταιροι καὶ
οἱ ὑπηρεταὶ αὐτοῦ.

*Άρθρ. 723ον. Τὰ τῆς φυλάξεως τοῦ ἐνεχύρου ἐξόδα, οἷα εἶναι
τὸ ἐνοίκιον ἀποθήκης καὶ ὁμισθὸς φύλακος βαρύνουσι τὸν ἔχοντα
αὐτὸ εἰς χεῖράς του δανειστήν.

*Άρθρ. 724ον. Τὰ ἐξόδα τῆς διατηρήσεως καὶ βελτιώσεως τοῦ
ἐνεχύρου, (αἱ ἀναγκαῖαι καὶ αἱ ὠφέλιμοι δαπάναι) οἷον ἡ φορβὴ
καὶ ὁ μισθὸς τοῦ βοσκοῦ, ἐὰν ᾖναι ζῶον, ἡ ἐπισκευὴ, ἡ ἄρδευσις, ἡ
ἐγκέντρισις, ἡ ἀφαίρεσις τῶν χόρτων καὶ ὁ καθαρισμὸς τῶν χαν-
δάκων αὐτοῦ, ἐὰν ᾖναι ἀγροτικὸν κτῆμα, καταβάλλονται ὑπὸ τοῦ
ἐνεχυριαστοῦ.

*Άρθρ. 725ον. Ἐὰν ὁ εἶς τῶν συμβαλλομένων (ἐνεχυριαστοῦ καὶ
ἐνεχυροῦχου) καταβάλλῃ ἀρ' ἑαυτοῦ τὰ εἰς τὸν ἕτερον ἀνήκοντα ἔ-
ξοδα, ἡ πράξις αὐτοῦ συνίστησι δωρεάν· ἐπομένως δὲν δύναται ν'
ἀπαιτήσῃ αὐτὰ παρ' αὐτοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΙΑ ΧΡΗΣΙΔΑΝΕΙΟΥ ΕΝΕΧΥΡΟΥ

(رهن مستعار) ΡΕΧΝΙ ΜΟΥΣΤΕΑΡ).

"Αρθρ. 726ον. Ἐπιτρέπεται νὰ δανεισθῇ τις ἀλλότριον πρᾶγμα καὶ νὰ ἐνεχυριάσῃ αὐτὸ τῇ ἀδείᾳ τοῦ κυρίου του.

Τοῦτο λέγεται ἐνέχυρον διὰ χρησιδανείου (رهن مستعار) ρέ-
χνι μούστεαρ).

"Αρθρ. 727ον. Ἐὰν ἡ ἀδεια τοῦ κυρίου τοῦ πρᾶγματος ἦναι ἀ-
πόλυτος, ὁ δανεισθεὶς αὐτὸ δύναται νὰ τὸ ἐνεχυριάσῃ καθ' ὅποιον-
δήποτε τρόπον θέλῃ.

"Αρθρ. 728ον. Ἐὰν ὁ κύριος τοῦ πρᾶγματος προσδιορίσῃ τὸν τρό-
πον τῆς ἐνεχυριάσεως λέγων εἰς ὃν δανεῖζει αὐτὸ, ὅτι τὸ δίδει, ὅ-
πως τὸ ἐνεχυριάσῃ ἀπέναντι χρέους τόσων γροσίων, ἢ τοιαύτης ὑπο-
χρεώσεως, ἢ ὅπως ἐνεχυριάσῃ αὐτὸ εἰς τὸν δεῖνα ἄνθρωπον ἢ ἐν τῇ
δεῖνι πόλει, ὁ λαβὼν τὸ πρᾶγμα δὲν δύναται νὰ ἐνεχυριάσῃ αὐτὸ,
ἢ συμφώνως πρὸς τοὺς διαγραφέντας αὐτῷ ὅρους.

ΤΙΤΛΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΝΕΧΥΡΙΑΣΕΩΣ.

(ΔΙΑΙΡΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΤΕΣΣΑΡΑ ΚΕΦΑΛΑΙΑ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΑΘ' ΟΛΟΥ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΤΗΣ ΕΝΕΧΥΡΙΑΣΕΩΣ.

"Αρθρ. 729ον. Ἡ ἐνέργεια τῆς ἐνεχυριάσεως εἶναι, ἔτι μέχρι τῆς
διαλύσεως αὐτῆς, ὁ ἐνεχυροῦχος δανειστής δικαιούται νὰ κρατῇ τὸ

ἑνέχυρον· ἀποθνήσκοντος δὲ τοῦ ὀφειλέτου, ἔχει τὸ δικαίωμα προτιμήσεως ἐπὶ πάντων τῶν λοιπῶν συνδανειστῶν του, ὅπως πληρωθῆ τὴν ἀπαίτησίν του ἐκ τοῦ εἰς χεῖράς του ἐνεχύρου.

Ἄρθρ. 730ον. Τὸ ἐνέχυρον δὲν κωλύει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ χρέους· καὶ μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν δὲ αὐτοῦ τὸ δικαίωμα τοῦ ἀπαιτεῖν παρὰ τοῦ ὀφειλέτου τὰ χρεωστούμενα ἐξακολουθεῖ ὑφιστάμενον διὰ τὸν δανειστήν.

Ἄρθρ. 731ον. Ἡ ἀπότισις μέρους ἐκ τοῦ χρέους δὲν συνεπάγεται τὴν ἀνάγκην τῆς ἐπιστροφῆς μέρους ἐκ τοῦ ἐνεχύρου, ὅπερ δικαιοῦται νὰ κρατῆ ὀλόκληρον ὁ δανειστής· μέχρι τῆς τελείας ἐξοφλήσεως τῶν ὀφειλομένων αὐτοῦ.

Ὅταν δὲ ὑπάρχωσιν ἐνεχυριασμένα δύο πράγματα, ὧν ἑκάτερον εἶναι ὠρισμένον δι' ἓν μέρος τοῦ δανείου, ὁ ὀφειλέτης ἀποτίων τὸ ἐν τῶν μερῶν τούτων, ἀπαλλάττει μόνον τὸ εἰς αὐτὸ ἀνταποκρινόμενον ἐνέχυρον.

Ἄρθρ. 732ον. Ὁ δανειστής πρᾶγμα τι εἰς ἕτερον ἵνα δώσῃ αὐτὸ ὡς ἐνέχυρον ἐπὶ τῷ ὄρω τοῦ νὰ ἀπαλλάξῃ καὶ ἐπιστρέψῃ αὐτὸ δύναται νὰ ἐναγάγῃ αὐτὸν ἀπαιτῶν τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ πράγματος τούτου.

Καὶ ἐὰν ὁ δανεισθεὶς αὐτὸ ἄπορος ὦν ἀδυνατῆ νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος του, ὁ κύριος τοῦ ἐνεχυριασμένου πράγματος δύναται πληρῶν τὸ χρέος τοῦτο νὰ ἀπαλλάξῃ τὸ πρᾶγμα τῆς ἐνεχυρίασεως.

Ἄρθρ. 733ον. Ὁ θάνατος τοῦ δανειστοῦ ἢ τοῦ ὀφειλέτου δὲν ἀκυροῖ τὴν ἐνεχυρίασιν.

Ἄρθρ. 734ον. Ἀποθνήσκοντος τοῦ ὀφειλέτου οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ, ἐὰν ἦναι ἐνήλικες κατέχουσι τὴν θέσιν του, ἐπομένως ὀφείλουσιν ἵνα πληρώσωσι τὸ χρέος ἀπὸ τῆς κληρονομικῆς οὐσίας καὶ ἀπαλλάξωσι τὸ ἐνέχυρον.

Ἐὰν δὲ οἱ κληρονόμοι ἦναι ἀνήλικες, ἢ ἦναι μὲν ἐνήλικες, ἀποδημοῦσιν ὅμως εἰς μεμακρυσμένην χώραν, ὁ ἐπίτροπος ἢ κηδεμὼν αὐτῶν πωλεῖ τῇ συγκαταθέσει τοῦ δανειστοῦ τὸ ἐνέχυρον καὶ ἐξοφλεῖ τὸ χρέος ἐκ τοῦ τιμήματος αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 735ον. Εἴτε ζῆ, εἴτε πρὸ τῆς διαλύσεως τῆς ἐνεχυρίασεως

ἀπέθηνεν ὁ ὄφειλέτης, ὅστις ἐνεχυρίασεν ἀλλότριον πρᾶγμα τῇ συγκαταθέσει τοῦ κυρίου του πρὶν ἢ ἀποτιθῆ τὸ χρέος, ὁ τελευταῖος οὗτος (ὁ κύριος δηλ. τοῦ πράγματος) δὲν δύναται ποτε ν' ἀφαιρέσῃ τὸ ἐνέχυρον ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ἐνεχυροῦχου δανειστοῦ.

Ἄρθρ. 736ον. Ἀποθνήσκοντος ἐν καταστάσει πτωχεύσεως τοῦ ἐνεχυρίασαντος ἀλλότριον πρᾶγμα, τὸ ἐνέχυρον ἐξακολουθεῖ μένον εἰς χεῖρας τοῦ ἔχοντος αὐτὸ δανειστοῦ.

Ἄλλὰ δὲν πωλεῖται ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ δανείσαντος αὐτὸ, ἤτοι τοῦ κυρίου αὐτοῦ.

Ἐὰν δὲ οὗτος θελήσῃ νὰ πωλήσῃ αὐτὸ διὰ τὴν ἀπότισιν τοῦ χρέους, ὅταν τὸ τίμημα τοῦ πράγματος ἦται ἴσον πρὸς τὸ χρέος, πωλεῖται καὶ χωρὶς τῆς συγκαταθέσεως τοῦ κρατοῦντος αὐτὸ δανειστοῦ· ὅταν ὅμως ἡ ἀξία του δὲν καλύπτῃ τὸ χρέος, δὲν δύναται νὰ πωληθῇ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 737ον. Ἐὰν ἐκεῖνος οὕτινος τὸ πρᾶγμα εὑρίσκεται ἐνεχυριασμένον ἀπέναντι ἀλλοτρίου χρέους ἀποθάνῃ καταλιμπάνων χρέη ἀνώτερα τῆς κληρονομικῆς του οὐσίας, διατάσσεται ὁ ἐνεχυρίασας τὸ πρᾶγμα ἐκεῖνο ὅπως ἀποτίτῃ τὸ χρέος του καὶ ἀπαλλάξας ἐπιστρέψῃ τὸ ἐνέχυρον.

Ἐὰν ὅμως οὗτος ἄπορος ᾧν ἀδυνατῇ νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος του, τὸ πρᾶγμα ἐξακολουθεῖ μένον εἰς χεῖρας τοῦ κρατοῦντος αὐτὸ δανειστοῦ ὡς ἐνέχυρον.

Δύνανται ὅμως οἱ κληρονόμοι τοῦ κυρίου τοῦ πράγματος ν' ἀπαλλάξωσιν αὐτὸ πληρόντες τὸ χρέος ἐκεῖνο.

Ἐὰν δὲ οἱ δανεισταὶ τοῦ κυρίου τοῦ πράγματος ἀπαιτήσωσι τὴν πώλησιν αὐτοῦ, τὸ πρᾶγμα πωλεῖται ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τοῦ κρατοῦντος αὐτὸ, ὅταν ἡ ἀξία του ἀρκῇ πρὸς κάλυψιν τοῦ χρέους, ἀπέναντι τοῦ ὁποίου εἶναι ἐνεχυριασμένον.

Ἐν ἐναντίᾳ ὅμως περιπτώσει δὲν δύναται νὰ πωληθῇ ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως αὐτοῦ.

Ἄρθρ. 738ον. Ἀποθνήσκοντος τοῦ ἐνεχυροῦχου δανειστοῦ, τὰ ἐπὶ τοῦ ἐνεχύρου δικαιώματα αὐτοῦ μεταβαίνουν εἰς τοὺς κληρονόμους του.

Ἄρθρ. 739ον. Ὁ ἐνεχυριάσας ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πρᾶγμα εἰς δύο συγχρόνως δανειστάς ἐξόφλων μετὰ τοῦ ἐνός δὲν δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐπιστροφήν τοῦ ἡμίσεως ἐκ τοῦ ἐνεχύρου του, τὸ ὅποτον δὲν ἀπαλλάσσεται ἢ μετὰ τὴν ἐξόφλησιν ἀμφοτέρων τῶν χρεῶν.

Ἄρθρ. 740ον. Ὁ λαβὼν ἐν καὶ μόνον ἐνέχυρον ἀπὸ δύο διαφόρους ὀφειλέτας, δὲν χρεωστεῖ νὰ ἐπιστρέψῃ αὐτὸ, ἢ μετὰ τὴν ἐξόφλησιν ἀμφοτέρων τῶν δανείων του.

Ἄρθρ. 741ον. Ἐὰν τὸ ἐνέχυρον ἀπολεσθῇ ἢ ὑποστῇ βλάβην τινὰ ἐξ αἰτίας τοῦ ὀφειλέτου, ἢ εὐθύνη τῆς ἀπωλείας ἢ τῆς βλάβης ἀναφέρεται εἰς αὐτόν. Ἐπίσης, ἐὰν ἡ ἀπώλεια ἢ ἡ βλάβη προήλθεν ἐκ τοῦ κατέχοντος τὸ ἐνέχυρον δανειστοῦ, αὐτὸς εὐθύνεται εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν ἢ ἀξία τοῦ ἐνεχύρου λογίζεται ἀπέναντι τοῦ χρέους.

Ἄρθρ. 742ον. Ἐὰν τρίτος τις καταστρέψῃ ἢ βλάψῃ τὸ ἐνέχυρον, πληρώνει τὴν ἀξίαν ἣν εἶχε τὸ πρᾶγμα καθ' ἣν ἡμέραν ἀπωλέσθη.

Ἡ δὲ ἀξία αὕτη μένει ὡς ἐνέχυρον παρὰ τῷ δανειστῇ.

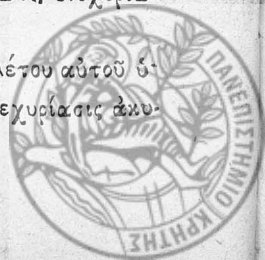
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΚΥΡΙΟΤΗΤΟΣ ΤΟΥ ΟΦΕΙΛΕΤΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΔΑΝΕΙΣΤΟΥ ΕΠΙ ΤΟΥ ΕΝΕΧΥΡΟΥ.

Ἄρθρ. 743ον. Οὔτε ὁ ὀφειλέτης ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ δανειστοῦ, οὔτε οὗτος πάλιν ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ὀφειλέτου, δύναται νὰ ἐνεχυριάσωσιν εἰς τρίτον τινὰ τὸ ἐνέχυρον· ἂν δὲ γείνη τοιαύτη τις δευτέρα ἐνεχυρίασις εἶναι ἄκυρος.

Ἄρθρ. 744ον. Ἐὰν ὁ ὀφειλέτης τῇ ἀδείᾳ τοῦ δανειστοῦ αὐτοῦ ἐνεχυριάσῃ ἐκ νέου εἰς τρίτον τινὰ τὸ ἐνέχυρον, ἢ πρώτη ἐνεχυρίασις ἀκυροῦται καὶ ἰσχύει μόνη ἢ δευτέρα.

Ἄρθρ. 745ον. Ἐὰν ὁ δανειστής τῇ ἀδείᾳ τοῦ ὀφειλέτου αὐτοῦ ὑπενεχυριάσῃ εἰς τρίτον τινὰ τὸ ἐνέχυρον, ἢ πρώτη ἐνεχυρίασις ἀκυ-

ροῦται καὶ ἡ δευτέρα ἰσχύει ὡς ἐνεχυρίασις διὰ χρησιδανείου (ὄρα τίτλ. γ'. κεφ. β'. ἀριθ. 726 καὶ ἐφεξῆς).

"Ἀρθρ. 746ον. Ἐὰν ὁ δανειστής πωλήσῃ τὸ ἐνέχυρον ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ὀφειλέτου, οὗτος ἔχει τὸ τῆς ἐπιλογῆς δικαίωμα μεταξὺ τῆς ἐπικυρώσεως καὶ τῆς ἀκυρώσεως τῆς πώλησεως, ὥστε ἐὰν θέλῃ, διαλύει αὐτὴν, εἰδὲ δίδων τὴν ἀδειαν καθίστησιν αὐτὴν ἔγκυρον καὶ ἐκτελεστήν.

"Ἀρθρ. 747ον. Ὅταν ὁ χρεώστης ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ δανειστοῦ αὐτοῦ πωλήσῃ τὸ ἐνέχυρον, ἢ τοιαύτη πώλησις εἶναι ἀνίχυρος· οὐδεμία δὲ βλάβη προσγίνεται ἐξ αὐτῆς εἰς τὸ δικαίωμα ἐπισχέσεως, ὅπου ἔχει ὁ δανειστής ἐπὶ τοῦ ἐνεχύρου. Ἀποτίοντος ὅμως τοῦ χρεώστου τὴν ὀφειλὴν αὐτοῦ, ἢ πώλησις τοῦ ἐνεχύρου ἀποκτᾷ ὄλον αὐτῆς τὸ κύρος.

Ἐπίσης ἔγκυρος καθίσταται ἡ πώλησις αὕτη ἅμα ὡς ὁ δανειστής διακηρύξῃ, ὅτι ἀναγνωρίζει αὐτὴν ὡς τοιαύτην· εἰς τὴν περίστασιν ταύτην τὸ πωληθὲν πρᾶγμα ἐξέρχεται τῆς ιδιότητος τοῦ ἐνεχύρου, λαμβάνει ὅμως τὴν θέσιν αὐτοῦ τὸ τίμημα. Ἐὰν δὲ ὁ δανειστής δὲν ἀναγνωρίσῃ τὴν πώλησιν, ὁ ἀγοραστής δικαιούται ἢ νὰ περιμείνῃ μέχρι τῆς διαλύσεως τῆς ἐνεχυρίασεως, ἢ νὰ ἀπαίτησῃ διὰ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ τὴν ἀκύρωσιν τῆς πώλησεως.

"Ἀρθρ. 748ον. Ὁ ὀφειλέτης τῆ ἀδεία τοῦ δανειστοῦ καὶ ὁ δανειστής τῆ ἀδεία τοῦ ὀφειλέτου δύνανται νὰ δανείσωσιν εἰς τρίτον τὸ ἐνέχυρον.

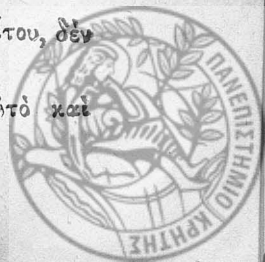
Ἐκότερος δὲ αὐτῶν δύναται πάλιν ἀκολούθως νὰ ἐπαναφέρῃ αὐτὸ εἰς τὴν κατὰστασιν ἐνεχύρου.

"Ἀρθρ. 749ον. Ὁ δανειστής δύναται νὰ δανείσῃ τὸ ἐνέχυρον εἰς τὸν ὀφειλέτην.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ ἀποθνήσκοντος τοῦ ὀφειλέτου ὁ δανειστής οὗτος ἔχει δικαίωμα προτιμῆσεως ἐπὶ τοῦ ἐνεχύρου παρὰ τοὺς λοιποὺς δανειστάς τοῦ ὀφειλέτου.

"Ἀρθρ. 750ον. Ὁ δανειστής ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ὀφειλέτου, δὲν δύναται νὰ κάμῃ οἰανδήποτε χρῆσιν τοῦ ἐνεχύρου.

Ὅταν ὅμως ἔχῃ τὴν ἀδειαν αὐτοῦ μεταχειρίζεται αὐτὸ καὶ

λαμβάνει τὸν καρπὸν αὐτοῦ, οἷον ὀπώρας, γάλα κλπ. χωρὶς ἢ ἀξία αὐτῶν νὰ λογιζῆται ἀπέναντι τοῦ χρέους.

"Ἀρθρ. 751ον. Ὁ δανειστὴς μεταβαίνων ἀλλαγῶσε δύναται νὰ συμπαρτάλῃ καὶ τὸ ἐνέχυρον ὅταν ἡ ὁδὸς δι' ἧς μέλλει νὰ διέλθῃ ᾗται ἀσφαλῆς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

ΕΝΕΡΓΕΙΑ ΤΗΣ ΜΕΣΕΓΓΥΗΣΕΩΣ.

"Ἀρθρ. 752ον. Ἡ μεσεγγύησις ἔχει τὴν αὐτὴν ἐνέργειαν μετὰ τῆς ἐνεχυριάσεως.

Δηλαδή, ὅταν δύο τινὲς παραδώσωσι πράγμα τι πρὸς φύλαξιν εἰς ἄνθρωπον τῆς ἐμπιστοσύνης των καὶ οὗτος δεχθεὶς λάβῃ αὐτὸ, τὸ πρᾶγμα θεωρεῖται ὡς ἐνέχυρον. Ὁ δὲ μεσεγγυοῦχος ἐπέχει τὴν θέσιν τοῦ ἐνυποθήκου δανειστοῦ.

"Ἀρθρ. 753ον. Ἡ συνωμολογημένη ἐνεχυρίασις δύναται νὰ μεταβληθῇ εἰς μεσεγγύησιν· δηλαδή, ἀφοῦ συμφωνήσωσι τὰ συμβαλλόμενα μέρη ὅπως τὸ πρᾶγμα δοθῇ εἰς χεῖρας τοῦ δανειστοῦ δύνανται κοινῇ γνώμῃ νὰ παραδώσωσιν αὐτὸ εἰς χεῖρας τρίτου τινός.

"Ἀρθρ. 754ον. Ἐνὸσφ ὑφίσταται τὸ χρέος, ὁ μεσεγγυοῦχος δὲν δύναται νὰ παραδώσῃ τὸ πρᾶγμα οὔτε εἰς τὸν δανειστὴν ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ὀφειλέτου, οὔτε εἰς τοῦτον ἄνευ τῆς ἀδείας ἐκείνου· καὶ ἐὰν δώσῃ αὐτὸ εἰς τὸν ἓνα ἐξ αὐτῶν ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἄλλου, δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἐπιστροφὴν αὐτοῦ.

"Ἀρθρ. 755ον. Ἀποθνήσκοντος τοῦ μεσεγγυοῦχου, τῇ ἀμοιβαίᾳ τῶν μερῶν συγκαταθέσει τὸ πρᾶγμα παραδίδεται εἰς ἕτερον μεσεγγυητὴν.

Καὶ ἐὰν ὁ δανειστὴς καὶ ὁ ὀφειλέτης δὲν δυνθῶσι νὰ συμφωνήσωσι περὶ τούτου, τὸ πρᾶγμα ἐμπιστεύεται εἰς τὸν ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ὑποδειχθῆσόμενον μεσεγγυοῦχον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

ΠΕΡΙ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΝΕΧΥΡΟΥ.

"Αρθρ. 756ον. Ούτε ο όφειλέτης άνευ τής άδείας του δανειστού, ούτε ο δανειστής άνευ τής άδείας του όφειλέτου δύναται νά πωλήσωσι τὸ ένεχύρον.

"Αρθρ. 757ον. Όταν καταστάνας του δανείου ληξιπροθέσμου ο όφειλέτης δυστροπή περι τήν απότισιν αυτού, διατάσσεται υπό τής δικαστικής άρχής όπως πωλήσῃ τὸ ένεχύρον και πληρώσῃ έξ αυτού τὸ χρέος του.

Δυστροπούντος δέ και πάλιν του όφειλέτου ή δικαστική άρχή εκτίθησι τὸ ένεχύρον εις καταναγκαστικήν εκποίησην και ενεργεί τήν πληρωμήν του χρέους εκ του τιμήματος αυτού.

"Αρθρ. 758ον. Αποδημούντος του όφειλέτου και άγνώστου όντος άν ζῆ ή απέθανεν, ο δανειστής δύναται νά ενεργήσῃ τήν εκποίησησιν του ένεχύρου δια τής δικαστικής άρχής.

"Αρθρ. 759ον. Ο δανειστής προβλέπων μέλλουσαν βλάβην ή φθοράν εις τὸ ένεχύρον εκποιεί αυτό τῇ άδεία τής δικαστικής άρχής.

Τὸ δέ τίμημα αυτού μένει εις χεῖράς του ως ένεχύρον. Άνευ όμως τής άδείας τής δικαστικής άρχής δέν δύναται νά πωλήσῃ τὸ ένεχύρον, και εάν πράξῃ τουτο εὐθύνεται.

Ήπίσης, εάν επιστάσης τής ώρας τής συγκομιδής του καρπού υποθηκευμένης άμπελου ή άλλου άγροτικού κτήματος, ο δανειστής προβλέπει ότι μέλλει νά άπολεσθῆ ο καρπὸς άν μείνῃ άσυγκόμιστος, συγκομίζει και πωλεί αυτόν τῇ άδεία τής δικαστικής άρχής και εάν πωλήσῃ αυτόν αυθαίρετως εὐθύνεται.

"Αρθρ. 760ον. Δηγούσης τής προθεσμίας του δανείου, ο όφειλέτης δύναται νά καταστήσῃ επίτροπόντου πρὸς πώλησιν του ένεχύρου οὐ μόνον τὸν δανειστήν ή τὸν μεσεγγουῶνον, αλλά και όντιναδήποτε άλλον.

Δουὸς όμως εις ένα τήν πληρεξουσιότητα ταύτην δέν δύναται πλέον ν' άποσύρῃ αὐτήν.

Ἡ πληρεξουσιότης δὲν ἀποσύρεται οὔτε ἕνεκα τοῦ θανάτου τοῦ δανειστοῦ ἢ τοῦ ὀφειλέτου.

Ἄρθρ. 761ον. Ὁ ἐπὶ τῆς πώλησεως τοῦ ἐνεχύρου ἐπίτροπος ὀφείλει ἅμα ληγοῦσης τῆς προθεσμίας τοῦ δανείου νὰ πωλήσῃ τὸ ἐνέχυρον καὶ παραδώσῃ τὸ τίμημα αὐτοῦ εἰς τὸν δανειστήν.

Δυστροπιῦντος δὲ καὶ τούτου ἐκποιεῖ τὸ ἐνέχυρον καταναγκαστικῶς ἢ δικαστικῇ ἀρχῇ.

Καὶ ἐὰν ὁ ὀφειλέτης ἢ οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ ᾧσιν ἀγνώστου διαμονῆς, βιάζεται ὁ ἐπίτροπος εἰς τὴν πώλησιν τοῦ ἐνεχύρου.

Ἐὰν δὲ δυστροπῇ οὗτος, ἐκποιεῖ τὸ ἐνέχυρον ἢ δικαστικῇ ἀρχῇ.

14 Μουχαρρέμ 1288 — 24 Μαρτίου 1871.

ΟΜΕΡ ΧΟΥΛΟΥΣΗ

Πρόεδρος τῆς Συντακτικῆς τῶν παρόντων νόμων ἐπιτροπῆς καὶ μέλος τοῦ ἐξεταστικοῦ Ἱερονομικοῦ Συμβουλίου.

ΣΕΙΦ ΕΛ-ΔΙΝ

Μέλος τοῦ Συμβουλίου τοῦ Κράτους.

ΑΧΜΕΤ ΧΗΑΜΙ

Μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

ΗΣΑ ΡΟΥΧΗ

Μέλος τοῦ ἐξεταστικοῦ Ἱερονομικοῦ Συμβουλίου.

ΣΕΙΔ ΧΑΛΙΑ

Ἐπίτροπος τῶν Ἱερονομικῶν Μισθμάτων καὶ μέλος τοῦ ἐξεταστικοῦ Ἱερονομικοῦ Συμβουλίου.

ΑΧΜΕΤ ΧΟΥΛΟΥΣΗ

Μέλος τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου.

ΑΒΙΔΙΝ ΖΑΔΕ ΑΛΑΕΔΔΙΝ

Μέλος τῆς Συντακτικῆς τῶν παρόντων νόμων Ἐπιτροπῆς.

ΙΟΥΝΟΥΣ ΒΕΧΠΗ

Διευθυντὴς τῆς Ἱερονομικῆς Σχολῆς.

Τ Ε Λ Ο Σ.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΤΟΥ Δ΄ ΒΙΒΛΙΟΥ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ. Νομικοί τινες ὄροι εὐχρηστοὶ ἐν τῇ μεταθέσει χρέους.	Σελ. 3
ΤΙΤΑ. ΠΡΩΤ. Περὶ συστάσεως τῆς μεταθέσεως.	
Κεφάλαιον Α΄. Στοιχεῖα τῆς μεταθέσεως.	3
Κεφάλαιον Β΄. Προσόντα τῆς μεταθέσεως.	6
ΤΙΤΑ. ΔΕΥΤ. Ἐνέργεια τῆς μεταθέσεως.	8

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΤΟΥ Ε΄ ΒΙΒΛΙΟΥ.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ. Ἐξήγησις νομικῶν τινῶν ὄρων ἀπαντωμένων ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ.	Σελ. 3
ΤΙΤΑ. ΠΡΩΤ. Περὶ συστάσεως τῆς ἐνεχυρίσεως.	
Κεφάλαιον Α΄. Στοιχεῖα τῆς ἐνεχυρίσεως.	4
Κεφάλαιον Β΄. Προσόντα ἀπαιτούμενα διὰ τὴν νόμιμον σύστασιν τῆς ἐνεχυρίσεως.	5
Κεφάλαιον Γ΄. Περὶ τῶν ἀναποσπάσιων παρακολουθημάτων τοῦ ἐνεχύρου καὶ περὶ τῆς ἀλλαγῆς καὶ αὐξήσεως αὐτοῦ μετὰ τὴν σύστασιν τῆς ἐνεχυρίσεως.	5
ΤΙΤΑ. ΔΕΥΤ. Περὶ τῶν συμβαλλομένων.	7
ΤΙΤΑ. ΤΡΙΤ. Περὶ τοῦ ἐνεχυριασμένου εἴτε ἐνεχύρου.	
Κεφάλαιον Α΄. Περὶ τῶν βαρῶν καὶ ἐξόδων τοῦ ἐνεχύρου.	8
Κεφάλαιον Β΄. Περὶ τοῦ διὰ χρησιθαινεῖου ἐνεχύρου.	9
ΤΙΤΑ. ΤΕΤΑΡ. Περὶ τῆς ἐνεργείας τῆς ἐνεχυρίσεως.	
Κεφάλαιον Α΄. Περὶ τῆς καθ' ὅλου ἐνεργείας τῆς ἐνεχυρίσεως.	9
Κεφάλαιον Β΄. Περὶ τῆς κυριότητος τοῦ ὀφειλέτου καὶ τοῦ δα- νειστοῦ ἐπὶ τοῦ ἐνεχύρου.	12
Κεφάλαιον Γ΄. Ἐνέργεια τῆς μεσεγγυήσεως.	14
Κεφάλαιον Δ΄. Περὶ πωλήσεως τοῦ ἐνεχύρου.	15

